

КОНСТАНТИН ВЕЛИЧКОВ И ВЯРВАХМЕ НИЙ...

chitanka.info

*И вярвахме ний... и тая вера
тъй непоколебима беше в нас!
„Народ нещастен, роб презрен довчера,
възкръснал и свободен!...“ О, тогаз
ний казвахме с вяра силна, гореща,
че тая вест всъде с възторг се среща
кат ново тържество на волността,
и в таз си вяра всякое съмнение
ний бихме счели черно престъпление,
пред нас, пред бога, пред света!*

*Но кой в съмнение би поклатил глава
в тържествените тез велики дни?
И смел, и дерзък би казал тогава:
„За нази нови готвят се злини,
Европа се яри и негодуета
затуй, че мъченикът-роб празнува
пиленето на свойте жезела;
над нас се грозно бурята събира
и злобата ръцете си простира
да окове пак нашта свобода!“*

*И казвахме: зари се черната зла бездна.
Зад блясъкът на мстителният меч
с теглата на Севастопол изчезна,
и нашта свобода навеки веч
изтри срамът, позорът на Европа.
На връх Балканите, на връх Родопа
към българинът волен, горд и прав,
застал под знамето на свободата,
отвсъде носи се под небесата
сърдечен нему и горещ поздрав.
Би проговорило над нас небето
и бихме чули ний отгоре глас,
и в вярата, що грейше ни във сърцето,*

*гордо презрели бихме го тогаз;
и бихме ний възнегодували,
и бога бихме го лъжец назвали,
ако — във тия дни на възшенье,
изпълнен със горчиво съжаленье —
всезнающ би предсказал нам Берлин!*

Т. Пазарджик, декември 1878

Издание:

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.